

§ 2. Minister Gospodarki Komunalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 maja 1962 r. w sprawie przekazywania terenów w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1962 r. Nr 25, poz. 159 i z 1966 r. Nr 2, poz. 7) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Gospodarki Komunalnej, Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że obowiązek jednostek państwowych do ponoszenia opłat rocznych z tytułu użytkowania terenów powstaje z dniem 1 stycznia 1969 r., chociażby teren został objęty przed tym terminem.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

205

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 sierpnia 1968 r.

w sprawie pokrywania wydatków na zaopatrzenie emerytalne niektórych osób.

Na podstawie art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. Nr 3, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wydatki na pieniężne świadczenia emerytalne osób uprawnionych do ich otrzymywania na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299),
- 2) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11),
- 3) ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70),
- 4) ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436),
- 5) ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1),

- 6) ustawy z dnia 24 stycznia 1968 r. o rentach i innych świadczeniach dla rolników przekazujących nieruchomości rolne na własność Państwa (Dz. U. Nr 3, poz. 15) oraz w związku z art. 20 ust. 3 tej ustawy również ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin (Dz. U. Nr 38, poz. 166)

pokrywane są w formie dotacji z budżetu centralnego dla funduszu emerytalnego.

§ 2. Podstawą do przekazywania dotacji są sprawozdania kwartalne Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dokonanych wypłat na świadczenia emerytalne.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

206

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 sierpnia 1968 r.

w sprawie ustroju, zakresu działania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu odwoławczego oraz nadzoru nad działalnością tych komisji.

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. Komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, zwane dalej „komisjami lekarskimi”, działają przy oddziałach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako komisje lekarskie obwodowe i wojewódzkie.

§ 2. Obwodowe i wojewódzkie komisje lekarskie powołuje i rozwiązuje Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na wniosek dyrektora oddziału Zakładu.

§ 3. Do zakresu działania obwodowych komisji lekarskich należy orzekanie o inwalidztwie w sprawach o świadczenia rentowe i w innych sprawach przewidzianych w przepisach szczególnych.

§ 4. Do zakresu działania wojewódzkich komisji lekarskich należy rozpatrywanie odwołań od orzeczeń obwodowych komisji lekarskich oraz rozpatrywanie zarzutów co do wadliwości orzeczeń tych komisji (§ 7).

§ 5. Do zakresu działania komisji lekarskich należy również współdziałać przy sprawowaniu przez właściwe do spraw zdrowia i opieki społecznej organy prezydium rad narodowych kontroli warunków pracy i prawidłowości zatrudniania inwalidów.

§ 6. 1. Od orzeczenia obwodowej komisji lekarskiej przysługuje zainteresowanemu prawo odwołania się do wojewódzkiej komisji lekarskiej w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Od orzeczenia wojewódzkiej komisji lekarskiej odwołanie nie przysługuje.

§ 7. 1. Lekarz — wojewódzki inspektor orzecznictwa inwalidzkiego może w terminie 14 dni od dnia wydania orzeczenia przez obwodową komisję lekarską podnieść na piśmie zarzut wadliwości orzeczenia i przekazać sprawę do rozpatrzenia wojewódzkiej komisji lekarskiej.

2. O podniesieniu zarzutu wadliwości orzeczenia należy niezwłocznie powiadomić osobę zainteresowaną.

§ 8. Orzeczenie obwodowej komisji lekarskiej, od którego nie wniesiono odwołania i co do którego nie podniesiono zarzutu wadliwości, oraz orzeczenie wojewódzkiej komisji lekarskiej stanowi podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń uzależnionych od inwalidztwa.

§ 9. 1. Orzeczenie komisji lekarskiej w zakresie wskazań co do potrzeby leczenia i rehabilitacji inwalidów jest wiążące dla zakładów społecznych służby zdrowia.

2. Orzeczenie komisji lekarskiej ustalające brak inwalidztwa, a także orzeczenie zawierające wskazania i przeciwwskazania co do warunków pracy, w których inwalida może być zatrudniony, jest wiążące dla organów właściwych do spraw zdrowia i opieki społecznej, dla lekarzy zakładów społecznych służby zdrowia oraz dla zakładu pracy zatrudniającego osobę, której orzeczenie dotyczy.

§ 10. 1. Bezpośredni nadzór nad działalnością obwodowych i wojewódzkich komisji lekarskich na obszarze działania oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych sprawuje lekarz — wojewódzki inspektor orzecznictwa inwalidzkiego tego oddziału.

2. Do obowiązków lekarza — wojewódzkiego inspektora orzecznictwa inwalidzkiego należy w szczególności:

- 1) czuwanie nad działalnością obwodowych i wojewódzkich komisji lekarskich,
- 2) kontrola dokumentacji spraw kierowanych na obwodowe i wojewódzkie komisje lekarskie,
- 3) kontrola orzeczeń obwodowych i wojewódzkich komisji lekarskich,
- 4) podnoszenie zarzutów wadliwości orzeczeń obwodowych komisji lekarskich,

5) przedstawianie wniosków w sprawach orzeczeń obwodowych i wojewódzkich komisji lekarskich wymagających rozpatrzenia przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w trybie nadzoru,

6) wydawanie opinii w sprawach toczących się przed organami odwoławczymi,

7) prowadzenie instruktażu i szkolenia w zakresie orzecznictwa inwalidzkiego,

8) współdziałanie z organami zajmującymi się zagadnieniami inwalidztwa.

3. Niektóre z uprawnień lekarza — wojewódzkiego inspektora orzecznictwa inwalidzkiego, wymienionych w ust. 1 i 2, mogą być — za zgodą Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych — powierzone lekarzom-inspektorom orzecznictwa inwalidzkiego lub przewodniczącym niektórych obwodowych komisji lekarskich.

§ 11. 1. Zwierzchni nadzór nad działalnością obwodowych i wojewódzkich komisji lekarskich sprawuje Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Nadzór ten obejmuje w szczególności:

1) czuwanie nad prawidłowym i jednolitym stosowaniem przepisów z zakresu orzecznictwa inwalidzkiego przez komisje lekarskie i lekarzy działających w zakresie tego orzecznictwa,

2) udzielanie wytycznych oraz wyjaśnień w zakresie orzecznictwa inwalidzkiego,

3) prawo kwestionowania i przekazywania do ponownego rozpatrzenia orzeczeń komisji lekarskich, jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do zgodności orzeczenia ze stanem faktycznym lub przepisami prawa,

4) prawo zlecania badań komisjom lekarskim niezależnie od ich obszaru działania.

3. Przekazanie orzeczenia do ponownego rozpatrzenia (ust. 2 pkt 3) nie wstrzymuje wydania i wykonania decyzji opartej na zakwestionowanym orzeczeniu, do czasu jego zmiany.

§ 12. Koszty utrzymania obwodowych i wojewódzkich komisji lekarskich, wynagrodzenie członków tych komisji oraz wynagrodzenie lekarzy działających w zakresie orzecznictwa inwalidzkiego pokrywane są z budżetu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 13. 1. Organ do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) właściwej ze względu na siedzibę komisji lekarskiej obowiązany jest zapewnić personel lekarski o wymaganych kwalifikacjach, niezbędny do funkcjonowania komisji, i — w miarę potrzeby — średni personel medyczny.

2. Zakłady społeczne służby zdrowia wskazane przez organ, o którym mowa w ust. 1, obowiązane są dostarczyć komisjom lekarskim niezbędnego do ich pracy pomieszczenia, sprzętu lekarskiego i gospodarczego, zapewnić możliwość uzyskiwania dokumentacji lekarskiej niezbędnej do wydania orzeczenia oraz wykonywania badań pomocniczych i specjalistycznych lub przeprowadzania obserwacji szpitalnych.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie ustroju i zakresu działania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia (Dz. U. Nr 65, poz. 319).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów